

over, til at blive fornedede, maatte betragtes som andre communale Bestillinger, hvis Lønning skal opføres paa Kjøbstadvedlægten, som atter er Gjenstand for Indenrigsministerens Stadskæstelse. Den samme ærede Nigsdagsmand fandt det urimeligt, at disse Communalbestyrelser skulde have Bemyndigelse til at udrede, hvadsomhelst der maatte være fornødent for at erholde Eighnsmænd, der ikke vare Læger, men at de derimod skulde være indskrænkede til kun at tilstaae en autoriseret Læge den Godtgjørelse, der kunde tilkomme ham efter § 8, 1ste Stykke. Jeg tillader mig at troe, at dette er en Misforstaaelse af Paragraphens Bestemmelse, idetmindste har jeg opfattet det saaledes, som om Bemyndigelsen gaaer ud paa, at Communalbestyrelserne maae kunne tilstaae deels Eighnsmænd, hvad det er fornødent at give ham i aarligt Honorar, deels Lægen, hvad det er fornødent at give ham ogsaa i aarligt Honorar, eller paa anden Maade, for at han skal overtage den Forpligtelse, især imod den Godtgjørelse, som er fastsat i § 8, at foretage disse Eighn. Det er jo klart, at Communalbestyrelserne ingen somhelst Bemyndigelse behøve for at træffe en Overenskomst med Lægen om at foretage Eighn for den Betaling, som han ellers ifølge Loven er berettiget til at oppebære og afkræve rette Vedkommende. Naar endelig den samme ærede Folkethingsmand med Hensyn til den samme Paragraph gjorde Indvendinger imod at overdrage Fordemodre at foretage Eighn og udstede Dødsattest for dødsfødte Børn, saa kan jeg ikke dele hans Uengsteligthed i saa Henseende. Jeg troer ikke, det gaaer an ved Betragtningen af Fordemodrevæsenet at gaae ud fra den Mistænksomhed, om jeg saa maa sige, som den ærede Taler i saa Henseende syntes at være. Der paahviler Fordemodre i mange andre Retninger meget ansvarfulde Forretninger, som kræve, at man har Tillid, Haardtillid deres Dygtighed og deres Redelighed, og hvis jeg ikke tager meget feil, har det ogsaa tidligere i Kjøbenhavn været en gjældende Regel, at Dødsattest fra Fordemodre var tilstrækkelig med Hensyn til Begravelsen af dødsfødte Børn; men har det kunnet gaae her, saa forekommer det mig, at der ikke kan

være Betænkelighed ved at etablere det Samme i andre Dele af Landet. Naar den ærede Folkethingsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds i saa Henseende i Overensstemmelse med den ærede Folkethingsmand for Randers Amts 4de Valgkreds klagede over den Ulighed i Vilkaar, der opstod imellem Beboere paa Landet og Beboere i Kjøbstæder med Hensyn til den Betaling, de vilde have at erlægge for Eighn; da er det ganske vist, at en saadan Ulighed kommer tilstede efter Lovforslaget, som det nu er affattet; men jeg troer ikke, at denne Ulighed lader sig fjerne. Den ligger i de naturlige Forhold, den ligger i, at Beboerne paa Landet ikke have Lægen boende i deres Midte, men man kan neppe af den Grund opgive den Fordeel, det har, at lade Eighn i det Omfang, Lovforslaget foreskriver, foretage af Læger. Jeg kan heller ikke være enig med den ærede Folkethingsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds, naar han ikke vilde acceptere, hvad jeg udtalte i Landsthinget, og hvad dette Thing ogsaa var enig med mig i, at den Bestemmelse i Lovforslagets § 8, som siger: „Sker Begravelsen paa Fattigvæsenets Bekostning, erlægges fuld Betaling“, ingen Indflydelse faaer paa de Tilfælde, hvor en Læge er ansat efter Overenskomst med Communalbestyrelsen og paa det Vilkaar, at for de Forretninger, han udfører for Fattigvæsenet, skal han ikke have særlig Betaling, men Vederlaget derfor skal han have i sin aarlige Løn. Efter almindelige Fortolkningsregler kan det ikke statuere, at Lovens fornævnte Bestemmelse skulde forandre dette Forhold, og naar det ærede Medlem ansøgte, at man dog havde anset det nødvendigt udtrykkeligt at hæve Bestemmelsen i Placaten af 26de Juni 1829 § 3, hvor efter et lignende Forhold finder Sted med Hensyn til de private Læger i Kjøbenhavn, da er dette neppe ganske rigtigt. En Ting er det, hvad der udtrykkeligt er fastsat i en Bestemmelse, der har Lovform, som Placaten af 1829, et Andet er det, hvad der er bestemt i privatrettlige Contracter. Forsaavidt det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. S. Christensen) fandt Bestemmelsen i Slutningen af Udfæstets § 5 mindre heldigt, da er jeg enig med ham; men ganske vist